

Modalitati de predare online in Romania Principalele provocări în contextul pandemiei de COVID-19

Online teaching methods in Romania The main challenges in the context of the COVID-19 pandemic

ALUCULESEI Elena

profesor grad I, Școala Ștefan cel Mare, Focșani, Vrancea

We suggest you to cite this article as:

Aluculesei, E. 2020. Online teaching methods in Romania. The main challenges in the context of the COVID-19 pandemic. *Junior Scientific Researcher*, Vol VI, Special Issue 1, pp. 26-30.

Abstract

Începând cu luna martie 2020, învățământul românesc a fost pus în fața necesității de a se adapta într-un timp record la predarea de la distanță. Pe fondul pandemiei de COVID-19 și a restricțiilor de distanțare socială impuse de autorități, toate cursurile au fost desfășurate în mediul online, indiferent de disciplină. Schimbarea bruscă în modalitatea de livrare a cunoștințelor, precum și a interacțiunii dintre cadrele didactice și elevi au evidențiat provocările sistemului de învățământ de la distanță și necesitatea adoptării unor metode de lucru general agreeate, fără a diminua însă posibilitatea profesorului de a personaliza ora în funcție de profilul clasei și de particularitățile materiei. Articolul de față analizează cele mai importante provocări cauzate de mutarea cursurilor în mediul online din trei puncte de vedere: al managementului unității școlare, al cadrelor didactice și al elevilor din mediul preuniversitar.

Cuvinte Cheie: școala online; învățământ preuniversitar; învățământ de la distanță; cursuri online;

JEL Classification: H75

Abstract

Since March 2020, Romanian education needed to adapt to distance learning in record time. Against the background of the COVID-19 pandemic and the authorities' social distancing restrictions, all courses were conducted online, regardless of discipline. The sudden change in the learning system and the interaction between teachers and students highlighted the challenges of distance learning and the need to adopt standard working methods without diminishing the teacher's ability to customize the time according to the class's profile and the particularities of the subject. This article analyzes fundamental challenges caused by moving courses to the online environment from three points of view: school management, teachers and pre-university students.

Keywords: online school; pre-university education; distance learning; online classes;

JEL Classification: H75

Introducere

Pandemia de COVID-19 a dus la o adoptare accelerată a sistemului de școală online atât în mediul universitar din România, cât și în cel preuniversitar. Metodele de predare și instrumentele de lucru care anterior anului 2020 erau folosite de profesori mai ales în săptămâna *Școala Altfel* sau pentru proiecte educaționale restrânse, au devenit din martie 2020 noua realitate a învățământului românesc. De asemenea, restricțiile impuse de autorități, care au fost în concordanță cu tendințele internaționale, au făcut ca toate cursurile să fie desfășurate prin intermediul internetului și au lăsat elevilor și profesorilor foarte puțin timp de adaptare la utilizarea resurselor necesare învățământului la distanță.

Articolul de față expune principalele provocări ale *învățământului preuniversitar* din România ca urmare a implementării sistemului de învățământ la distanță într-o perioadă record. Lipsa unui interval de timp suficient pentru armonizarea învățământului online în toate unitățile școlare din mediul urban și rural și a infrastructurii specifice în unitățile școlare și în rândul elevilor au făcut ca actul educațional să se realizeze cu dificultate în al doilea semestru al anului școlar 2019-2020 și să ridice noi întrebări cu privire la accesul la educație în mod egal pentru toți elevii, indiferent de mediul de proveniență.

Provocările învățământului la distanță în mediul preuniversitar românesc

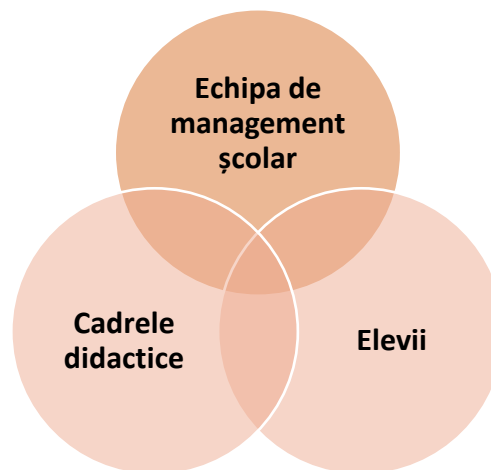
Învățământul online are la bază dorința unităților școlare de a utiliza tehnologii informaționale pentru a asigura accesul la educație a unui număr mai ridicat de elevi decât învățământul tradițional și de a îmbunătăți calitatea predării. De asemenea, are un rol semnificativ în reducerea costurilor asociate, fiind cunoscut faptul că învățământul online necesită resurse mai reduse decât cel clasic (Bakia, Shear, Toyama, & Lasseter, 2012). Având în vedere instrumentele necesare pentru susținerea cursurilor online, este de precizat că acest proces presupune o adaptare graduală din partea furnizorilor de servicii educaționale și un training adecvat pentru utilizarea optimă a resurselor disponibile.

În România, învățământul gimnazial se află la momentul actual într-o schimbare accelerată de la modelul tradițional, bazat pe susținerea lecției în sala de clasă, la cel online, în care cadrul didactic desfășoară cursul prin intermediul unor platforme de e-learning sau cu ajutorul unor unelte informatice (ex: aplicații de voce care permit crearea de grupuri extinse). Spre deosebire de învățământul universitar, unde metodele inovative de predare au fost implementate cu ani în urmă, fiind create chiar platforme de e-learning în cadrul unor proiecte, cum este exemplul platformei Easy-Learning realizată de Universitatea Politehnica din București (Rădescu, 2017), în învățământul preuniversitar, inovația a pătruns mai greu. În plus, profesorii care predau la clasele V-VIII au avut acces limitat la instrumente inovative de predare și învățare, explicabil prin faptul că în școlile gimnaziale nu există laboratoare cu structură IT modernă și nici personal specializat, așa cum se întâmplă în cadrul universităților. Aceste aspecte au făcut ca adaptarea la școala online să fie dificilă în România atât pentru cadre didactice, cât și pentru elevi.

Desfășurarea școlii online aduce multiple provocări pentru sistemul de învățământ și pentru actorii implicați, aspect evidențiat în studiile care au apărut deja în spațiul public în prima jumătate a anului 2020. Aspectele semnalate de specialiști acoperă o arie largă de subiecte, fiind investigate de la metodele de predare utilizate de profesori, până la impactul utilizării prelungite a computerului asupra elevilor.

În cadrul articolului de față, autorul s-a axat pe analiza provocărilor resimțite la nivelul a trei piloni principali ai educației din România, și anume: asupra managementului unității școlare, a cadrelor didactice din învățământul preuniversitar și asupra elevilor de gimnaziu (figura 1). Pentru fiecare categorie, au fost detaliate principalele provocări generate de mutarea tuturor cursurilor în mediul online într-o perioadă de timp extrem de redusă.

Figura 1 Principalii piloni ai învățământului preuniversitar care s-au adaptat într-un timp record la predarea la distanță

Sursa: Realizat de autor pe baza surselor studiate

În ceea ce privește **adaptarea managementului unității școlare** la noul context, se remarcă mai ales perioada limitată de timp avută la dispoziție pentru a crea un mod de lucru unitar și acceptat de cadrele didactice afiliate. Livrarea cursurilor prin intermediul internetului a făcut ca managementul fiecărei școli să introducă noi aspecte de rezolvat pe ordinea de zi, precum: infrastructura necesară cadrelor didactice, infrastructura de care are nevoie fiecare elev, integrarea mecanismelor ICT în procesul de învățare (Aprotosoia - Iftimi, 2014), trainingul necesar profesorilor și urmărirea îndeaproape a rezultatelor. În plus, a apărut nevoia gestionării managementului crizelor care pot să apară în urma introducerii învățământului la distanță într-o singură etapă, așa cum s-a întâmplat în prima jumătate a anului 2020 în România și în celelalte țări afectate de pandemia de COVID-19.

De menționat este și incertitudinea în ceea ce privește orizontul de timp estimat pentru continuarea școlii de la distanță, care ce a dus la noi presiuni din partea părinților și elevilor, mai ales în preajma Evaluării Naționale. Toate acestea au fost provocări fără precedent în învățământul românesc, iar echipele de management din unitățile școlare au

fost nevoie să le găsească soluții ușor de implementat și acceptat de către toate părțile implicate.

O altă provocare importantă vizează **cadrele didactice** și mai precis, capacitatea acestora de adaptare rapidă la noul mod de predare. Începând cu martie 2020, profesorii din România s-au aflat în situația de a învăța într-un timp record să utilizeze platforme școlare și să își adapteze sistemul de evaluare la constrângerile generate de distanță. Actul predării s-a desfășurat astfel într-un regim special, întrucât nu s-a putut realiza într-un timp atât de scurt o uniformizare națională a sistemului de învățământ de la distanță.

Platformele online interactive de tipul Virtual Learning Environment sau Virtual Classroom presupun o pregătire inițială a cadrelor didactice în utilizarea modulelor disponibile care cere un orizont de timp mai larg decât cel avut la începutul anului 2020 pentru această schimbare majoră (Botnariuc et al., 2020). În acest context, profesorii au fost nevoiți să învețe într-un timp record cum să utilizeze platformele specifice și cum pot interacționa cu elevii online, astfel încât să încurajeze feedback-ul din partea acestora.

De asemenea, este de menționat și diversitatea platformelor gratuite de e-learning care sunt disponibile pe piață. O parte dintre cele realizate pentru învățământul din România sunt: Ieducat, portalul edu.ro, Școala Online, Sistemul Educațional Informatizat, AEL, Academia Online, Elearning.Romania, etc (Dobre , 2010). Fără a le mai menționa pe cele cu meniu în limba engleză, este evident că diversitatea ofertei a făcut imposibilă o alegere unitară a resursei utilizate de profesori. Lipsa unei uniformizări a dus la situația în care fiecare profesor a putut ține lecția pe o altă platformă, ceea ce a îngreunat interacțiunea cu elevii.

Analiza impactului școlii online asupra **elevilor** evidențiază accesul limitat al acestora la infrastructura specifică care să permită conectarea cu profesorul și cu ceilalți colegi conform orarului. În România, conform studiului IRES din 2020 cu privire la desfășurarea cursurilor la distanță în contextul pandemiei de COVID-19, 32% dintre copiii înscriși în învățământul preuniversitar românesc nu dispun de infrastructura necesară pentru participarea la lecții online și nu au acces la un dispozitiv conectat la internet pe tot parcursul desfășurării orelor. În plus, 12% dintre elevi nu au o conexiune stabilă la internet (IRES, 2020).

Se pune astfel problema inegalității de șanse între elevii din mediul urban și cei din mediul rural. Decalajul dintre școlarii care învață în unități de învățământ localizate în sate și cei care învață într-o școală situată la oraș este evident și prin analiza notelor obținute la Evaluarea Națională. În anul 2019, elevii din mediul rural au avut, în medie, note cu aproximativ 1,6 puncte mai mici decât cei din mediul urban. În acest context, unii specialiști în domeniul educației atrag atenția asupra pericolului adâncirii inegalității de șanse (Florian & Țoc, 2020).

Concluzii

Desfășurarea lecțiilor în regim online în învățământul preuniversitar presupune un efort colectiv pentru armonizarea abilităților digitale ale elevilor și profesorilor și a

infrastructurii specifice. O schimbare într-un timp record de la predarea clasică la cea pe internet nu poate fi sustenabilă fără o pregătire în prealabil a tuturor actorilor implicați.

Pandemia de COVID-19 a accelerat procesul de adoptare a învățământului la distanță într-un timp fără precedent, care anterior anului 2020 nu s-ar fi considerat realizabil. Totuși, trebuie ținut cont de faptul că o trecere atât de bruscă de la predarea în sala de clasă la cea prin intermediul platformelor de e-learning poate avea consecințe asupra calității actului educațional. Astfel, este necesar ca pentru anul școlar 2021-2022 să se țină cont de provocările aduse de învățământul online în mediul preuniversitar și să se caute soluții pentru accesul elevilor la educație, indiferent de mediul de proveniență. De asemenea, este necesară implementarea unui sistem de predare unitar în mediul online care să permită o interacțiune crescută între profesor și elev și care să fie cât mai ușor de facit din punct de vedere tehnic.

Bibliografie

- Aprotosoae - Iftimi, A.-M. (2014). Provocarile utilizării TIC (tehnologiile informației și comunicării) în învățământul preuniversitar românesc. *Tehnologii informatice și de comunicație în domeniul muzical*, 5(2), 13-15. Retrieved from <http://tic.edituramediamusica.ro/reviste/2014/2/vol%205-1-2014-02-IFTIMI.pdf>
- Bakia, M., Shear, L., Toyama, Y., & Lasseter, A. (2012). *Understanding the Implications of Online Learning for Educational Productivity*. U.S. Department of Education Office of Educational Technology. Retrieved from <https://tech.ed.gov/files/2013/10/implications-online-learning.pdf>
- Botnariuc, P., Glava, C., Ilie, M., Labăr, A., Ștefănescu, D., Cucuș, C., . . . Velea, S. (2020). *ȘCOALA ONLINE ELEMENTE PENTRU INOVAREA EDUCAȚIEI. Raport de cercetare evaluativă*. București: Editura Universității din București. Retrieved from https://www.psih.uaic.ro/wp-content/uploads/sc_onl_rap_apr_2020.pdf
- Dobre, I. (2010). *STUDIUL CRITIC AL ACTUALELOR SISTEME DE E-LEARNING*. București: INSTITUTUL DE CERCETĂRI PETRU ITELIGEȚĂ ARTIFICIALĂ. Retrieved from <http://www.racai.ro/media/Referatul1-IulianaDobre.pdf>
- Florian, B., & Țoc, S. (2020). *Policy note: Educația în timpul pandemiei. Răspunsuri la criza nesfârșită a sistemului*. București. Retrieved from http://snsps.ro/wp-content/uploads/2020/04/Policy-note-educatie_final.pdf
- IRES. (2020). *ACCESUL COPILOR SCOLARI DIN ROMÂNIA LA EDUCATIE ONLINE - Aprilie 2020*. București: Institutul Român pentru Evaluare și Strategie. Retrieved from https://cdn.edupedu.ro/wp-content/uploads/2020/05/ires_accesul-elevilor-din-romania-la-educatie-online_studiu-national_aprilie-2020.pdf
- Rădescu, R. (2017). Extinderea opțiunilor și facilităților oferite de platforma de. *Conferința Națională de Învățământ Virtual, ediția a XV-a*, 106-111. Retrieved from http://c3.icvl.eu/papers2017/cniv/documente/pdf/sectiuneaB/sectiuneaB_lucrarea12.pdf